

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ I. Archiepiscopi Treuirenses non fundarunt Monasterium S. Maximini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

tionem apud Bucherium, *in disputat. historica de primis Tungrorum Episcop. C. 5.* Baronium suis locis, & alios.

Nortmanni quidem Treuiros Vastarunt circa Annum DCCCLXXXII. & Carolo Crasso annitente, certis pactis initis, inde recesserunt, non autem vi eieci sunt, quin potius parte Gallia illis concessa, Franci pacem tandem inire coacti sunt. Regino, *In Chron. Ann. 882.* Frodoardus, *in Chron. Ann. 922.* & alij.

De Hattis inuadentibus Treuiros, quod asseris, nullius Auctoris testimonio probare poteris.

Atque ita concludo, præterquam quod impertinentia sint sine solido fundamento, ea quæ de Hattorum, Hunnorumque eiectione retulisti, abs te dicta esse, cætera verò, quæ de assistentia Moderni Regis Christianissimi narras, etiam ad hanc quæstionem non pertinere.

SECTIO QVARTA.

Graues calumniae in priscos S. Maximini Religiosos contortæ, refutantur.

NON modò fictis eiusmodi & fictilibus Regum Austrasie productis documentis, conatus est Scriptor libelli famosi, Monasterij statum euertere: Verùm etiam fictis & excogitatis criminibus ac factis, quæ à n. 12. vsque ad n. 17. in libello persequitur. Nam primò accusat Religiosos præfatos de crimine falsi, dicitque eos perfrecta fronte & falso negare, Monasterium sub omnimoda Archiepiscopali & Electorali Iurisdictione Ecclesiastica & sæculari permanisse, cum illud à S. Hildulpho fundatum & instauratum asserat. Secundò, dicit pessimis artibus, quas enumerat, ac inter illas, præstigijs ac veneficijs vsos, vt Pontifices, Imperatores ac Principes externos, contra Archiepiscopos concitarent. Tertio, iisdem pessimis artibus vsos adhæsisse Pontificibus & Regibus Romanorum schismaticis & excommunicatis, & ab iisdem per falsa narrata, inualida Diplomata, sub & obreptitiè expressisse, idque nominatim ab Ottone II. & Henrico IV. & V.

Quæ quidem omnia, aliaque, quæ citato loco referuntur, cum falso & sine vllâ veritatis apparentiâ, & omninò sine vllâ probatione audacter asserantur, possent sola negatione sufficienter refelli, cum omni Iure quiuis præsumatur bonus & innocens, neque falsarius, perduellis, præstigiator, veneficus quispiam haberi debeat, donec talis probetur.

Nihilominus, ne quis fortè scrupulus aut dubitatio animis simpliciorum inhæreat, ob illa tam fortiter asserta & toti mundo proposita, quæ ad tria supradicta capita pertinent gesta, paucis referam.

S. I. Archiepiscopi Treuirenses non fundarunt Monasterium S. Maximini.

ARchiepiscopos non esse Fundatores Monasterij nostri, patet primò ex ijs, quæ dixi primâ parte, & sectione primâ huius partis, vbi testimonijs clarissimis, ijsque Originalibus & irrefragabilibus ostensum est, funda-

torem primum dicti Monasterij, fuisse Constantinum Magnum Imperatorem. Consequentes verò Imperatores ac Reges, Dagobertum, Pipinum &c. fuisse insignes benefactores, partim ex ijs quæ in hoc opere exhibentur, partim ex alijs, quæ suo tempore publicabuntur, Documentis & Diplomatis antiquissimis, ijsque Originalibus & certis demonstrari potest.

Secundò, quia nullus omninò non modò pagus, sed nec fundus, aut vllus etiam terræ pes demonstrari potest, quem aliquis Treuirensis Archiepiscopus Monasterio nostro donauerit, neque author libelli, qui nihil eorum, quæ etiam cõminisci poterat contra nos, omisit, vllum talem fundum nominat vel refert.

Tertiò, nullam habemus Curtem, Villam, Pagum, Ecclesiam, decimam, subditum, fundum, cuius non sciamus originem & donatorem. Itaque scimus nos habere fundum, in quo est Monasterium conditum cum eius agro sub vrbano vicino, itemque pagos Martisuillam vulgò *Mertisberff* / Matenam, Centabarrim, & quæ in *Wasserbilligh* & *Mertert*, nostra sunt, à Constantino Magno eiusque Matre S. Helena. At *Fell*, *Detzem*, *Ken*, *Kirn*, *Longuich*, *Riol*, *Rolche*, *Budelich*, *Taleuan*, *Loersch* &c. à Dagoberto Rege. *Petrisolam* verò vulgò *Steinsel* / *Cumiciacum*, aliaque à Carolo Martello; & à Pipino Rege, *Remich*, *Taben*, &c. Ab Ada sorore Caroli M. quæ in templo nostro sita est; Cellam *Apulam*, aliaque multa ad Rhenum. A Ludouico Pio Imperatore *Barweiler*, *Vxem*, *Nohn*, *Ardorff*, *Broel*, in Episcopatu Colonienfi Ab *Arnulpho Imp.* *Ribenach*. Ab Henrico Aueupe Rege, *Theonivillam*, & sic de cæteris. Neque designari poterit vllum omnino prædium, cuius donatorem non possumus probare alium fuisse, quam Archiepiscopum.

Vbi igitur sunt illi opulentissimi fundi, quos à S. Hildulpho, tum ex suo, tum ex D. Petri peculio datos nobis asseris Scriptor anonymus, quin illos nominas, quin describis? Quomodo verò potuit S. Hildulphus de suo peculio dare nobis fundos, cum ex historia constet, illum ex insulis Britanicis exemplo S. Willibrordi, Bonifacij, & aliorum egressum cum duobus fratribus, omnibus fortunis derelictis, Christum pauperem secutum, Romam primum adijisse, & in Monasterio nostro Religiosum factum, & vitam Religiosam, pauperem, humilem ac sanctam duxisse; donec Miloni Archiepiscopo primum suffraganeus, mox, eo defuncto, etiam Successor, & Archiepiscopus esse cogeretur inuitus, & se inuitum, eò dignitatis euectum, sanè restatus est, dum derelicto Archiepiscopatu, iterum se ad Religiosam & tranquillam in Monasterio nostro vitam recepit, vide de his *Hundium in Metro. Salisburg. tom. 1 in Episcop. Ratisbo. Brunnerum lib. Boicorum c. 752.* & alios *vitam M. SS. S. Hildulphi vetus M. SS. apud Selderum.*

De suo ergo, nullam nobis foundationem constituere potuit S. Hildulphus, sed nec de S. Petri fundis, quia nec de iure poterat nec erat eo tempore tali in statu Archiepiscopatus, ut ab illo possent opulentissimi fundi abstrahi, tum ob alias causas, tum quod eo tempore prædia ac bona Archiepiscopatus plurimum erant grauata ære alieno, vti refert *Hinemarus Rhemenfis in prologo vite S. Remigij apud Surium 13. Ianuarij.* & alij, *Auctor vite S. Ludouici M. SS.*

At inquis in *Conradi II. Imperatoris Rescripto sub lit. C.* (sub lit. V. ponendum erat) in libello habetur, quod *Abbatia S. Maximini fuerit à Beato Hildulpho de bonis Treutrensis Ecclesie fundata*: Infra suo loco plenè refelletur quidquid de illo Diplomate obtenditur vbi responsionem, tam ad hanc obiectionem, quam ad alia omnia, idem Diploma concernentia reperies, hinc interim animad-

uertes quod in eodem Diplomate, secundum ipsum textum in libello infer-
tum, non fuit illa Conradi Imperatoris decisio vel declaratio, sed Alberonis
Archiepiscopi erat querela, preces, querimonia &c. vt in terminis habet di-
ctum Diploma.

At S. Hildulphus Cœnobium nostrum nouis substructionibus excoluit, fa-
cra S. Maximini ossa transtulit. Quid tum postea? An idcirco dices S. Hildul-
phum S. Maximini fundatorem? an idcirco potuit idem Sanctus, aut voluit
(quod tu eum statuisse sine vllâ probatione & fundamento fingis) Monasterij
nostri Ius ad arbitrium omne Archiepiscopo Treuirorum tradere? Inclytos
Reges Australiæ non vis esse Cœnobij fundatores, cum fatearis magna ab ijs
donaria in Gazophylacium nostrum illata, quomodo ob beneficia aliqua & of-
ficia S. Hildulphum constituis fundatorem, & quod magis est, etiam Dominũ
absolutum? præsertim cum superius SS. Agritium, Modoaldumque fundato-
res nominaueris? quæ illa, quæ de nouis illis substructionibus & æde S. Ioannis
noua à fundamentis extructa à S. Hildulpho alijsque accumulata, non plus ve-
ritatis habent, quàm tuum illud figmentum de Cella S. Hilarij supra explosum,
apud quam asseris ædem illam nouam S. Ioannis exfuscatam.

Insigniter beneuolum erga S. Maximinum fuisse S. Hildulphum non nega-
mus, ab eo sacras eiusdem Sancti reliquias translatas fatemur, ab Abbate S.
Weomade, qui tempore Archiepiscopatus ipsius Monasterio præerat domum
excultam & reparatam scimus, non idcirco tamen S. Hildulphum aliosque,
ante & post eum, Archiepiscopos pro fundatoribus habemus, aut habere de-
bemus, neque sanctissimi ac sapientissimi Archiepiscopi & Principes id vnquã
prætenderunt. Ac nihilominus id, quod Lex gratitudinis reposcit, à Religioso
nostro Conuentu nunquam omitteretur, sicuti Religiosi Maximiniani recolunt
& celebrant quotannis beneuolentiam Eberhardi Archiepiscopi qui in diem
17. Kal. Maii anniuersarium fundauit, assignata Monasterio annuè vna ama vi-
ni, duobus modiis dominicalibus, & XL. denariis pro piscibus; item Arnoldi
Archiepiscopi, qui lampadem iugiter ante S. Maximini tumulum lucentem
instituit, ac similiter aliorum præstantissimorum Archiepiscoporum beneuo-
lentiam, pietatem & fauorem erga S. Maximinum.

*S. II. Religiosi Maximiniani non concitârunt malis artibus
Principes contra Archiepiscopos.*

Refert auctor libelli Religiosos Maximinianos apertis dolis, astutijs, fig-
mentis &c. potentiores concitasse contra Archiepiscopos, dapes veneno-
liuiss, pocula lethifera miscuisse, & ab eorum præstigijs neminem tu-
tum esse potuisse circa annum MXXIV. idque probare se autoritate Chri-
stophori Broweri Societatis Iesv Sacerdotis, & non Ignatianæ, cuius scriptor
illum fuisse dicit.

Quæ quidem, vt supra dictum, vnicâ tantum negatione sufficienter omnia
refelluntur, cum sint falsissima, nec vnquam probata fuerint, aut probari possint.

Et verò, miror frontem tuam scriptor anonyme, quod Browerum in testem
producere audeas, cum mundo notissimum sit, eius Annales Treuirenses non
modò mutatos, mutilatos, sed & in hunc vsque diem prohibitos, & ne lucem
viderent suppressos, & tu illis figmenta tua tueri vis. Sanè tali testimonio con-
tra nos nihil euinces.